

Ο ΓΕΡΩΣ ΤΟΥ ΜΩΡΗΑ

Προσφωνήσεις τοῦ «Ἀστὸς»

Σιμά μας ξαναγύρισες, πουλί ξεσητεμένο,
Κι' ἀπ' τὴ μεγάλη μας χαρὰ σὰ σύγνεφα πετοῦμε,
Ἀντὶ μπουκέτων, φέρνουμε παπούτσι μπαλωμένο
Κι' ὡς στὴν Τεγέα, οὕτω πὼς κ' ἐδῶ σὲ προσφωνοῦμε :

— Ζήτω ὁ Γέρωσ τοῦ Μωρηᾶ, ὁ Δηλιγιάννης ζήτω !
• Ἀνευ αὐτοῦ ὁ βίος μας πανάθλιος θὰ ἦτο !

Ἀλήθεια ! τί μονότονη ποὺ θάταν ἡ ζωὴ μας
Ἄν ἔλειπαν τὰ τόσα σου πολιτικά ἀστεία !
Πὼς θὰ 'φευγαν ἡ 'μέραις μας, πὼς θὰ 'σβυνε ἡ πνοή μας,
Δίχως χαρὰς καὶ χάλαρα καὶ δίχως ποικιλία !

— Ζήτω ὁ Γέρωσ τοῦ Μωρηᾶ, ὁ Δηλιγιάννης ζήτω !
Μόνον, Γερέ, νὰ τὸ σκεφθῶ, πὼς θὰ σὲ χάσω, φρίττω !

Ἐπῆγες κάτω στὸν Μωρηᾶ νὰ δώσης παραστάσεις
Καὶ σ' ἀκουσαν κι' ἐχάλασαν τὸν κόσμον ἀπ' τὰ γέλια...
Τόσο καλὰ κατώρθωσες νὰ τοὺς διασκεδάσης
Ποῦ ψήφους σοῦταξαν πολλοὺς καὶ φούρνους μὲ καρβέλια.

— Ζήτω ὁ Γέρωσ τοῦ Μωρηᾶ, ὁ Δηλιγιάννης ζήτω !
Ἀνευ αὐτοῦ, Πανέλληνες, ἡ γῆ δὲν ἐκινεῖτο !

Σιμά μας ξαναγύρισες ! — εὐλογημένος νᾶσαι ! —
Ὁ κόσμος σ' ἐπεθύμησε, τὸ κόμμα σὲ γυρεύει.
Μὰ σὺ νὰ τρῶς κι' ἀξέγνωιστος σὰν πρῶτα νὰ κοιμάσαι,
Κι' ὁ Ράλλης μὲ τοὺς φίλους του γιὰ σέβανς δουλεύει.

— Ζήτω ὁ Γέρωσ τοῦ Μωρηᾶ, ὁ Δηλιγιάννης ζήτω !
Κι' ἂν φᾶς καὶ τῶρα τενεκέ, γατα πυρὶ μιχθήτω !

Μαῦρος Τάτος

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΠΕΡΙΟΔΕΥΕΙ.

(Σελίδας ἐκ τοῦ ἀνυπάρχοντος ἡμερολογίου του)

Ναύπλιον 10 Σεπτ. Ὡρα 11 μ. μ.

Ἀνέλπιστος ἐπιτυχία. ὠμίλησα ἐπὶ δύο ὥρας συγκινήσας
τὰ πλήθη ἢ ἐκ ποιητῶν καὶ πεζογράφων συνοδεία μου δι-
εσκορπίσθη ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ... τὰ μαγειρεῖα ἐπεσκέφθην
τὰς φυλακὰς, ὅπου ἔτυχον ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς μόνον εἰς
τὸ Μπουρτζὶ μοῦ ἔκοψαν οἱ δῆμιοι... τὴν λίμνην εἰπόντες
μοι παστρικά καὶ ξάστερα, ὅτι ὑποστηρίζουν τὸν Δῆμιον τῆς
Ἑλλάδος φυσικώτατον !

Ἐζήτησα νὰ ἐπισκερθῶ καὶ τὸ Παλαμῆδι, ἀλλὰ δὲν μὲ
ἀφῆκαν οἱ φίλοι, διότι, ὡς μ' ἐπληροφόρησαν, εἰσῆλθεν ἐσχά-
τως εἰς τὸν ὑπουργικὸν συνδυασμόν. Ἀῤῥιον ἀπέρχομαι.

Καθ' ὁδόν, 12.

ὑποφέρω φρικωδῶς ἀπὸ κοιλιακὰς ἐνοχλήσεις ὁ ἰδιαι-
τερος ἱατρός μου, τοῦ ὁποῦ ἐζήτησα τὴν συμβουλὴν, μοῦ
εἶπεν, ὅτι ἔχω Ἀερίδας καὶ πρέπει νὰ τὰς ἀπαβάλω διὰ κα-
θαρτικοῦ θ' ἀκολουθήσω τὴν συμβουλὴν του μόλις φθάσω
εἰς Ἀθήνας.

Τρίπολις, 14.

Ἦλθον εἶδον καὶ... ὠμίλησα.

Τεγέα, 15.

... Ἐπέρασα θεῖα ἔφαγα καλὰ, ἤπια καὶ ἐχόρευσα
καλαματιανό. ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ πλήθους δὲν εἶχεν ὅρια
τὸ γεῦμα παρετέθη ὑπὸ βαθυκυλίου μωρέας ἐκ τοῦ τελευ-
ταίου τούτου ἐνθουσιασμοῦ κἄποιος ἐκ τῆς συνοδείας μου ἀν-
εφώνησε : — Ζήτω ὁ γέρωσ τῆς Μωρηᾶς !

Καθ' ὁδόν, 16.

Ἐσταθμεύσαμεν εἰς τὸ χάνι τοῦ Σταμάτη καὶ ἐφάγαμε
λάχανα μὲ τὸ ρύζι ὁ Χατζῆς μοῦ ὑπεσχέθη, ὅτι θὰ ὑποστη-
ρίξῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν αὐτὸς καὶ τὰ ὑποζύγια του δι' ὅλα
αὐτὰ ἐπλήρωσα δρ. 2 καὶ λεπτὰ 40...

Δημητσάνα, 17.

Ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ! ἀληθὴς θριαμβευτικὴ εἰσοδος
Ρωμαίου στρατηγοῦ ! Προεπορεύοντο οἱ ποιηταὶ καὶ πεζο-
γράφοι μοῦ καὶ εἶπετο ἔπειρον πλῆθος, ζητωκραυγάζον
ἀδιακόπως. αἱ γυναῖκες ἔρριπτον ἐκ τῶν παραθύρων, κατὰ
τῆς κεφαλῆς μου παληοπάπουτσα φωνάζουσιν : «Μπάλωσ'»
τα κι' αὐτὰ ! μπάλωσ' τα ! οἱ δὲ πρόκριτοι, οἱ ὅποιοι μ'
ἐπεσκέφθησαν τὸ ἐσπέρας, μοῖ ὑπεσχέθησαν, ὅτι θὰ μὲ ὑπο-
στηρίξουν ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὸν σχηματισμόν τοῦ νέου
ὑπουργείου περὶ αὐτῶν θὰ γράψω εἰς τὴν «Πρωίαν».

Ἐν εἰς ἀτμοπλοῖον, 20.

Ἐκ τῆς περιοδείας μου αὐτῆς ἐπαίσθην, ὅτι ἔμεινα ἀρχη-
γός... μόνον τῆς οἰκογενείας μου !

Δὸν καὶ Χωτὸ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Ἐπιστολὴ Μαρούλας πρὸς τὴν Ζαμπίνα.

Κατὰ πρωτογερωτῶ διὰ τὴν ὑγείαν σου, διότι ἔμαθα προ-
χθὲς πὼς δὲν ἐκαλοπέρασες εἰς τὸ θέατρον τῆς «Ὁμονοίας»
καὶ πολὺ λυπήθηκα. Ἐμαθα πὼς ὑπανδρεύθηκες καὶ ἐπῆ-
ρες τὸν ἀφεντικό σου καὶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἐχάρηκα καὶ
μὲν, γιὰτὶ ἦσουν καλὸ κορίτσι, μὰ ἔλα ὅπου ὁ γάμος σου
δὲν ἔκαμε καλὴν ἐντύπωσιν καὶ ὁ κόσμος ὅπου ἦτον εἰς ταῖς
χαρὰς σου ἐψυχράθηκε πολὺ. Μὰ καὶ σὺ, εὐλογημένη, δὲν
ἐσυλλογίσθηκες πὼς οἱ γάμοι χρειάζονται καὶ τὰ ἀποδέ-